શ્રી નવીન.

વિજયા વિજય નાટકનાં ગાયનો.

શ્રીમન્ત ગાયકવાડ સરકાર સયાજીરાવ મહારાજાશ્રિત.

શ્રી દેશી નાટક સમાજને માટે.

રચનાર.

મરહુમ સાક્ષરશ્રી ડાહ્યાભાઇ ધોળશાજી ઝવેરી.

પ્રસિદ્ધ કરનાર.

ઝવેરી. ચંદુલાલ દલસુખરામ ધોળશાજી.

આવૃત્તિ ૪ થી.

અમદાવાદ.

શ્રી "ડાયમંડ જ્યુબિલી" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં છાપ્યા.

સંવત ૧૯૬૦—સને ૧૯૦૪.

કીમ્મત રૂ. ૦—૨—૦ (બે આના.)

શ્રી શાન્તિનાથાય નમઃ

શ્રી નવાન વિજયા વિજય નાટકનો ટુંક સાર.

અંક પહેલો.

મંગળાચરણ.

પ્રવેશ ૧ લો—વલ્લભીપુરના વૃદ્ધ મહારાજા **વલ્લભસેન,** તેમનો પાટવીકુંવર **મ્હાડસિંહ** નાનો કુંવર **ગંભીરસિંહ,** પાટવી કુંવરનો પુત્ર **વીરસિંહ** તથા વૃદ્ધ **સેનાપતિ** વિગેરે રાજગુરૂ **સિધ્ધનાથ**નો ઉપદેશ સાંભળવા બેઠા છે. ગુરૂ સિદ્ધનાથ **"ધર્મે જય અને પાપે ક્ષય"** એ શિદ્ધાંતનો ઉપદેશ કરે છે પાટવી કુંવરને એ ઉપદેશ રૂચતો નથી: એનો સિદ્ધાંત **"ચતુરાઇએ જય અને બેવકુફાઇએ ક્ષય"** એવો છે, કથા પુરી થાય છે. સઘળા દેવળમાં જાય છે; એક શેઠ એક ઘાંચી અને એક રજપુત ત્રણ મુસાફર દેખાય છે, પનઘટ ઉપર બાળક વરથી કંટાળેલી શીવલી નામે છટેલ દરજણ તેની સખી સાથે આવે છે. મ્હાડસિંહ તેને જોઈ લલચાઇ તેની પાસે દોડી જાય છે ગુરૂ સિદ્ધનાથ મ્હાડસિંહનું કૃત્ય જોવા પાછળ જાય છે મુસાફરમાંનો રજપુત મ્હાડસિંહને પીછાને છે. **દક્ષિણના** રાજા **માત્રસેનનો** પુત્ર પોતે **વિજયસેન** ગુપ્ત વેશે છે એમ જણાઈ આવે છે. પોતાની બ્હેન લીલાદેવીને મ્હાડસિંહ કેદ કરીને અહીં લાવ્યો છે. તેથી ગુપ્ત વેષે **ગડબડસિંહનું** નામ ધારણ કરી લીલાદેવીને છોડાવવા વિચાર વીગેરે કરે છે

માઠા આચરણવાળા પ્હાડસિંહ અને દરજનનો મેળાપ; ગુરૂ સિદ્ધનાથનો ઠપકો; સિદ્ધનાથનો તિરસ્કાર, સિદ્ધનાથ આપ આપી વલ્લભીપુર છોડી જંગલમાં જતા રહે છે; દલછો મેરઈ ગુપ્ત રહી જુએ છે જયમલ નામના દુરાચારી ખવાશને થી વલી માટે પ્હાડસિંહની ભલામણ. વૃદ્ધ રાજા અને કુંવરો દેવળમાંથી બ્હાર આવે છે. કેરીનું લુમખુ દેખી નાના કુમાર વિરસિંહનો નિશાનથી પાડવા આગ્રહ; નિશાન તાકવામાં ગુંથાએલા વીરસિંહને પાણીમાંથી નીકળી પાછળથી સાપ ડસવાની તૈયારીમાં છે. વિજયસેન નિશાનથી સાપને મારે છે. સઘળાની સમજ ફેર વિજયસેનના ઉપર ખુની તરીકેનો આરોપ; ભેદનો ખુલાસો; વિજયસેનને શાબાશી; ગડબડસિંહના ગુપ્ત નામે વિજયસેનનું જાહેર થવું વિજયસેનને પટાવતની પદવી, કુમારોની કેળવણીનું કામ અને સેનાપતિ સાથે રહેવા ભલામણ.

પ્રવેશ ૨ જો—દરજીઓનું પંચ. શીવલીના છેડા છુટકાની પંચાત. દલછો મેરઈ શીવલી અને પ્હાડસિંહના મેળાપની વાત જાહેર કરે છે. વૃદ્ધ રાજાની સ્વારી; દરજીઓની અરજી; પ્હાડસિંહને બોલાવીને તપાસ; વિજયસેનની સાક્ષી; પ્હાડસિંહને વિજયસેન સાથે વ્હેરનું બીજ; વૃદ્ધ રાજાનો પ્હાડસિંહને ઉપદેશ અને ઠપકો; પ્હાડસિંહના બેદરકારી ભરેલા જવાબ; નાનો પુત્ર વીરસિંહ પોતાના બાપને સમજાવે છે.

પ્રવેશ ૩ જો—જયમલ ખવાસ અને તેનો ગાંડીઓ દીકરો બેમાપા; પ્હાડસીંહના માઠા વીચાર જયમલ સાથે મસલત; ગાં-

ડીઆને સારી નોકરીએ ગોઠવવાની પેરવી; માથે ભાગેલો ગાંડીઓ અને જયમલનો વિવાદ.

પ્રવેશ ૪ થો—મ્હેલમાંથી નીકળી બગીચા બ્હાર પાડ કરવા બેઠેલો ગંભીર કુમાર; પ્હાડસિંહની રાખ્ય **ચંદ્રમુખીની** દાસી અને દાસીના વેશે રાખેલી રાજપુત્રી **લીલાદેવી** બગીચામાં ફુલ વીણે છે. દાસીની અને લીલાદેવીની રાજકુમાર ગંભીરસિંહ વિષે વાતચિત દાસી જાય છે; દુઃખીઆરી લીલાદેવી; ગંભીર કુમાર સાથે પ્રથમ દર્શન અને પ્રેમ બંધન. વૃદ્ધ રાજાનું અકળાઇને બ્હાર આવવું; પ્હાડસિંહ લાગ સાધી ધોધજો નખ દે છે; વિલાપ.

પ્રવેશ ૫ મો—વિજયસેના વિચાર; સેનાપતિની પુત્રી વિજયા સાથે પ્રેમનું સૂચન; ગામના દેવળમાં વિજયા દર્શને જનારી છે માટે વિજયસેનનો ત્યાં જવા વિચાર; ગંભીર કુમારનું આવવું; લીલાદેવી સાથેના ગંભીર કુમારના પ્રેમનું પ્રગટ થવું; વિજયસેનનું અનુમોદન, પ્રેમની અગન વિજયસેનનું જવું; વીરકુમારનું આવવું. પ્રેમનો અભ્યાસી ગંભીરકુમાર, મદનની બલીહારી.

પ્રવેશ ૬ ઠો—દેવળ આગળ પ્રેમ ઘેલી વિજયા; સાહેલી સાથે સ્વપ્નની વાતચિતઃ ગરબો ભ્રષ્ટ દાનતનો પ્હાડસિંહ અને જયમલ, બાળાઓનું વીખેડાઇ જવું; વિજયાને પ્હાડસિંહ તરફથી ઇનામ; વિજયા અનાદર કરી જાય છે. પ્હાડસિંહનો સેનાપતિને બોલાવી વિજયા સાથે લગ્નની માગણી કરવા વીચાર; માને તો ઠીક નહી તો સેનાપતિને ઠાર કરવા અને રા-

ણીજી વિજ્યાને બોલાવે છે, એમ કહી જયમલ મારફતે શીવલી દરજાણુ પાસે પરબારી પોતાના વિલાસ ભુવનમાં લઇ જવા ભલામણુ; દેવળમાં આવેલો વિજયસેન પાપીના વિચાર જાણી જાય છે. અને પાપીનો પ્રપંચ પાયમાલ કરવા પ્રવર્તે છે.

પ્રવેશ ૭ મો—મ્હાડસિંહનું દીવાનખાનું; દાસીને દબાવી વિજયસેન શુભવેશે દાખલ; રાણી અને મ્હાડસિંહ; સેનાપતિસબંધી વિવાદ, સદ્‌ગુણી રાણીની રકઝક; મ્હાડસિંહ રાણીનેઠારકરવા જાય છે; વિજયસેન નિશાનથી ઉગામેલી તરવારના ટુકડા કરે છે; મ્હાડસિંહ બીજી તરવાર લેવા જાય છે; વિજયસેન જાહેર પડી રાણીને લઇ ગુપચુપ નીકલી જાય છે; રાણીને બદલે દાસીનું મ્હોત; સેનાપતિ આવે છે, સેનાપતિ પાસે વિજયાની માગણી; સેનાપતિનો તિરસ્કાર; સેનાપતિને કેદ અને ઠાર મારવા જયમલને હુકમ. ગાંડીઆને વિલાસભુવનનો જમાદાર નીમે છે.

પ્રવેશ ૮ મો—વિજ્યા; શીવલી દરજાણ સમજાવે છે; વ્યભિચારીણીઓનો તિરસ્કાર મ્હાડસિંહ અને વિજ્યાનો વિવાદ, વિજયસેન બચાવે છે.

પ્રવેશ ૯ મો—સેનાપતીને ગરદન મારવા તૈયારી; વિજયસેન બચાવે છે. **ટેબલો.**

અંક ૨ જો.

પ્રવેશ ૧ લો—રેવાજીના ઘાટ ઉપર સાધુ મંડળ, રાણી; દાગીનાનું દાન; શેઠ અને ઘાંચી, પ્રપંચ કરી સાધુ પાસેથી દાગીના પડાવે છે; સાધુ અને 'હાય મુડી.'

પ્રવેશ ૨ જો—વિજયા અને સાહેલી; સેનાપતિ અને વિજયસેન; વિજયસેનનો વિજયા સાથે ખાનગી હસ્ત મેળાપ; સેનાપતિ સિદ્ધનાથના આશ્રમમાં જવા ચાલી નીકળે છે.

પ્રવેશ ૩ જો—જંગલમાં રાણી; બળેલ ઘાનતના ઘાંચી અને શેઠ; રાણી યુક્તિથી છટકી જાય છે.

પ્રવેશ ૪ થો—રાજાની રાખ્ય **ચંદ્રમુખી**; તેની દાસીઓ; લીલાદેવી; રાજા પ્હાડસિંહ; ઘણે દિવસે આવવાના કારણ સંબંધી વાતચિત; ગંભીરસિંહનું નડતર કાઢવા વિચાર; આજ મ્હેલમાં જીવતો બાળી મુકવાની યુક્તિ; જયમલ મારફતે ગોઠવણ; વેશ્યાના બદલાતા વિચાર; ગંભીરસિંહને પોતાનો કરી લેવા પેરવી; લીલાદેવીથી વિવાદ અને તિરસ્કાર લીલાદેવી અને ગંભીર કુમાર; બાળી મુકવાની ઇસારતમાં ભુલ અને ચંદ્રમુખીનુંજ બળી મરવું, કુમાર અને લીલાદેવીનું બચી જવું.

પ્રવેશ ૫ મો—પ્હાડસિંહ અને જયમલ; રાજ મંડળની ગંભીરકુમાર માટે પુછપાછ; ગંભીર કુમારનુંજ આવી પહોંચવું. અને પાપીના હાથ હેઠા પડવા પરોઢીએ ગંભીર કુમારને મહેલમાંજ મળવાનો સંકેત ઠાર કરવાની યુક્તિ અને કુમારના મદદગાર વિજયસેનને દેશ તજાવવા પ્રપંચ:

દાસી મારફતે દુધમાં ઝેર અપાવી વિજયાને માથે ઢોળી પડાવવા પેરવી.

પ્રવેશ ૬ ઠો—વિજયા પોતાના દીવાનખાનામાં; શરમાળ વિજયસેનની શરમ મુકાવે છે; દાસી દુધ હાજર કરે છે, જયમલ ગપ ગોળો ફેંકે છે; વિજયસેનને વ્હેમ અને તિરસ્કાર; વિજયાને તરછોડી ચાલ્યા જવું.

પ્રવેશ ૭ મો—ગંભીરકુમારને લીલાદેવીએ પરોઢમાં પાંચ વાગે મળવા ચીઠ્ઠી લખી છે; રાજા પ્હાડસિંહે પાંચ વાગે મ્હેલમાં રહેવા હુકમ ફરમાવ્યો છે. ગંભીર કુમારનો ગભરાટ; વીરસીંહને ઉંધું સમજાવવું અને પોતાની જગ્યાએ સુવાડી લીલાને મળવા નીકળી જવું; પ્હાડસિંહ; જયમલ ભુલમાં ગંભીરકુમારને બદલે વીરકુમારનું ખુન, પ્હાડસિંહનો પશ્ચાતાપ અને વ્હેર લેવા જયમલને મોકલવો.

પ્રવેશ ૮ મો—લીલાદેવી; પ્રભાતનું વર્ણન; ગંભીરકુમાર સાથે મેળાપ; અને પ્રેમની વાતચિત.

પ્રવેશ ૯ મો—વિજયસેન દેશ ત્યાગી જાય છે; વિજયા પાછળ જોગણવેશે દર્શન કરવા દેવળમા પેસેછે; ગંભીરકુમાર ઘરભણી; જયમલ પકડેછે; મારવાની તૈયારી વિજયા બચાવી લઇજાયછે.

પ્રવેશ ૧૦ મો—વિજયસેન સિદ્ધનાથના વેશે.

પ્રવેશ ૧૧ મો—દક્ષીણના રાજા માધવસેનની કચેરી;વિજયસેન સિદ્ધનાથના વેશે, પ્હાડસિંહનો કાગળ અને લડાઇ તૈયારી;નાચ.

અંક ત્રીજો.

પ્રવેશ ૧ લો—સિદ્ધનાથનો મઠ; સેનાપતિ સાધુ વેશે; વિજયા અને ગંભીરકુમારનો પ્રવેશ; ગંભીરકુમારને મઠમાં રાખી વિજયા માધવસેનના રાજ્યભણી ચાલી નીકળે છે.

પ્રવેશ ૨ જો—મુડીવાળા સાધુ, વેશ બદલેલ વિજયા; બાપ દીકરાની વાતચિત લીલાને બચાવવા વિજયસેનનું પ્હાડસિંહની છાવણીમાં જવા નીકળવું, વિજયા પાછળ જાય છે.

પ્રવેશ ૩ જો—પ્હાડસિંહની છાવણી; વિજયસેન લીલાને બચાવી લઇ જાય છે; વિજયા મદદ કરે છે, પ્હાડસિંહનો અંગ રક્ષકો તરફ ગુસ્સો લડાઇનો હુકમ.

પ્રવેશ ૪ થો—રાણી; શેઠ અને ઘાંચી; પાછા સપડાવે છે; ચોરોનો અણવિશ્વાસ, પોતપોતાના પોત પ્રકાસે છે; વિજયા રાણીને બચાવે છે સિદ્ધનાથના મઠમાં વીંટીની નિશાની સાથે મોકલાવે છે; મુડીવાળા સાધુઓ; પગેરૂ ખોળતા રાણીની પાછળ ચોદ્ધાઓ જાય છે.

પ્રવેશ ૫ મો—જળમાર્ગે લડાઇ; વિજયસેન અને વિજયાની ચતુરાઇથી પ્હાડસિંહ કેદ.

પ્રવેશ ૬ ઠો—લીલાદેવી ગંભીર; કુમારના વિયોગથી ફાંસો ખાઇ આપઘાત કરવા તૈયારી કરે છે. માધવસેન, વિજયસેન અને વેશ બદલેલ વિજયા આવી પહોંચે છે; વિજયા ગંભીર કુમારને મેળવવાનું બીડું ઝડપી જાય છે. રાજ્ય કેદી માધવસેનનો તિરસ્કાર અને પ્હાડસિંહને કચેરીના ચોકમાં ગરદન મારવા હુકમ.

પ્રવેશ ૭ મો—પગેરૂ ખોળતા યોદ્ધાઓ; સિદ્ધનાથના મઠમાં સાધુ વેશે રહેલ સેનાપતિ, રાણી અને ગંભીરકુમાર સાથે ધાંધળ મચાવે છે; ગંભીરકુમારને લેવા આવેલી વિજ્યા આવી પ્હોંચે છે; સઘળાઓને માધવસેનની રાજ્યધાનીમાં લઇ આવે છે.

પ્રવેશ ૮ મો—સિદ્ધનાથના વેશે વિજ્યસેન અને વેશ બદલેલ વિજ્યા સિદ્ધનાથનો સ્ત્રી જાતનો તિરસ્કાર; વિજયાના જવાબ પોતાની સ્ત્રી સંબંધી વ્હેમનો ખુલાસો; વિજ્યસેનનો પશ્ચાતાપ અને વેશ બદલેલ વિજયાને વિજયાની ખોળ કરવા વિજયસેનની ભલામણ.

પ્રવેશ ૯ મો—શેઠ, ઘાંચી અને જોગીઓનું ધાંધળ; માધવસેનનું આવી પ્હોંચવું, વિજ્યા તરફથી ખુલાસો; પાપીઓને શીક્ષા.

પ્રવેશ ૧૦ મો—પ્હાડસીંહને ગરદન મારવાની તૈયારી; સેનાપતિ સિદ્ધનાથ અને રાણીનું જાહેર થવું, માધવસેન; ગંભીરકુમાર પ્હાડસીંહ માટે માફી માગે છે; ખરા સિદ્ધનાથથી ખોટા સિદ્ધનાથનું જાહેર થવું; બાપ દીકરાનો મેળાપ; વિજ્યા અને વિજ્ય, લીલાદેવી અને ગંભીરકુમારના લગ્ન, અંતે '**પાપ ક્ષય અને ધર્મ જય**' છેવટનો આનંદ.

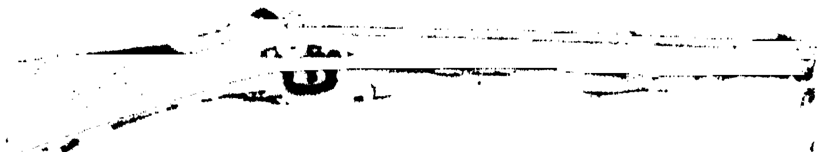
૯-૩૩

મુખ્ય પાત્રોનાં નામ.

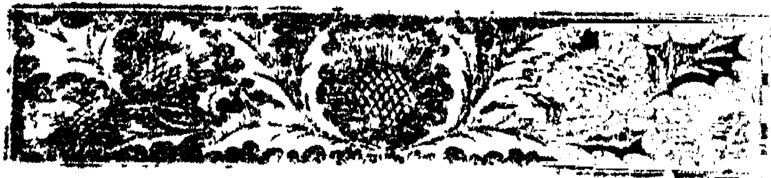
વલ્લભસેન...	વલ્લભપુરનો રાજા.
પ્હાડસિંહ...	તેનો પાટવી કુંવર.
ગંભીરસિંહ	પ્હાડસિંહનો ભાઇ.
વીરસિંહ	પ્હાડસિંહનો પુત્ર.
સેનાપતી	વલ્લભસેનના સેનાપતિ.
માધવસેન	દક્ષિણનો રાજા.
વિજયસેન...	તેનો પુત્ર.
જયમલ	પ્હાડસિંહનો ખવાસ.
સિદ્ધનાથ	વલ્લભસેનના ગુરુ:
વિજયા...	સેનાધિપતિની પુત્રી.
લીલાદેવી	માધવસેનની પુત્રી.
ચંદ્રમુખી	પ્હાડસિંહની રાખેલી.
શીવલી	છટેલ દરજણ.

રાણી-શેઠ-ઘાંચી-ગાંડીઓ-જોગીઓ-વિગેરે વિગેરે.

સ્થળ—વલ્લભીપુર-પાસેની નદી-ગોદાવરી કિનારો અને દક્ષિણનું રાજનગર.

श्री परमात्मने नमः

શ્રી નવીન વિજયા વિજય નાટકનાં ગાયનો.

મંગળાચરણ.

સુત્રધાર— १

વંદન ! વિભુ ! મદનમાર !
સાર ન સમજે નર કે નાર
અલખ નિરંજન અપાર—જગદાનંદન—વંદન૦—
ભજન ભાજન સુજન સાજન
અગમ નિગમ સાર સાર
સકળ મંગળ નિધાન પ્રભુ—તાર તાર—વંદન૦—

નટીઓ— २

પરમ કૃપાળુ ! પ્રભુ ! વંદુ વિભુ ! વિશ્વાધાર
અશરણ શરણ પ્રભુ ! સુખ સાધક કલ્પતરૂ !

તારણુ તરણુ ચરણુ આધાર—પરમ૦—
શાન્તિ સુંદરીનો શણુગાર, ચિદઘન જ્ઞાતા દાતાસાર-પરમ-
અલક ખેલનો પામુ પાર માગુ મુનીવર વર આવાર-પરમ-

અંક પહેલો.

૧

રાજા-કુંવરો-સિદ્ધનાથ—

મદનરિપુ મ્હાદેવ ભજીલે શિવપુર પંથનો સાજ સજીલે
માયાની માયા કાયા ઝુલાવે સત્ય શરણુ પ્રભુ ચરણુ
સમજીલે—મદન૦—

જંજાળમાં ગુંથાઈને જગનાથને જીવ ના ભજ્યા
સંસાર રણુમાં ઝુઝતાં બખ્તર ન ભક્તિના સજ્યાં
કોડી કમાયો પણુ નહિ ફુરસદ ન પળની પણુ મળી
જમદુત જમદ્વારે લઈને નાંખશે ઉભો દળી
આળસ મુકી ઉઠરે નર મણીધર
મોહ મમત્વની કાંચળી તજીદે—મદન૦—

૨

"अच्युतं केशवं रामनारायणम्
कृष्णदामोदरं वासुदेवं हरिम्
श्रीधरं माधवं गोपीकावल्लभम्
जान[illegible] नायकं रामचं[illegible] भजे ॥"

શીવલી— ૩

કહેને શે મન ભાવેરે એ બાળોવર—કહેને૦—
લોકો આંગળીએ બતાવે રે—એ બાળોવર૦—
દુનિઆ કહેતી નાર નઠારી રે—
વઢકારીને વળી વ્યભીચારી રે
સુડી વચ્ચે સોપારી રે—એ બાળોવર૦—
પોત પોતાનુ' સઉ કોણુ તાણે રે—
પતિવૃત બાઈ પળાવે પરાણે રે
જેને,વિતી તે જાણે રે—એ બાળોવર૦—

૪

રાજા-કુંવરો-વિજયસેન—

સત્યનો જયજયકાર સત્યે પ્રભુ સહાયકાર
અંતે ધર્મે જય અને પાપે ક્ષય—વદેછે વેદ શિરોમણી
ચાર દહાડાનો ચારો નિહાળી, પાપી ગોધા અલમસ્ત ચરે
આમથી મારી આમથી કુટી, રંક દાબી મદમસ્ત ફરે
પુંઠે પીડાતાં, પાપી પીલાતાં, નિત્ય ખમે નુંકશાન
રે ચતુર માનવી—અંતે ધર્મે જય
જીવ કુદાં જુઓ પાપ દીવો જોઈ રત્ન જાણી ઝંપલાઈ મરે
જીવ મુસાફર ભાઈ ભુલી રખે, પાપ ધુમાડેથી બાથ ભરે
જમડા ઝાલે—તેવારે સાલે—ચેત ચતુર સુજાણુ
રે ચતુર માનવી—અંતે ધર્મે જય૦—

૫

વીરસિંહ-પ્હાડસિંહ—

નિત્યે મોટાના બોલો માથે ધરી લઇએ
નહીં તો વાડામાંના પાડા પેઠે પીડાઇએ
અરે જારે અરે જારે—બાપુ જુઓતો—નિત્યે૦—
વડીલ પુરૂષનું કહ્યું ધરે કાન—
વધે જગતમાં બહુ બહુ માન—
સગા સજનમાં મળે સન્માન—
ધરમ કરમમાં રહે નિત્ય ધ્યાન
બાપ જુઓતો—અરે જારે અરે જારે—નિત્યે૦—

૬

જયમલ-ગાંડીઓ—

માથે જાગ્યો છે ઘોજારો આ ગાંડીઓ
ખાવા ન દે પીવા ન દે મુઓ સુવા ન દે
ચક ચક ચક ચક ઝનુનુનુનુ—માથે૦—
ખાનારા પાછળ રતન કુંવર આ
કાળા ને ધોળા કુંવર સાટે આ
ચક ચક ચક ચક ઝનુનુનુનુ
જમા આપા જમા આપા જમા આપાજં—માથે૦—

૭

લીલાદેવી-સાહેલી—

સાચો સાહેબ જગ કિરતાર—પોતે પ્રભુ ઉતારે પાર

સમરણુ રટણુ કરો નરનાર નિશ્ચે પામો ભવ નિસ્તાર
સકળ જગત છે શાન્ત સખી જો
અલખ નિરંજન નામ લખી જો—દે શાન્તિ દાતાર—પોતે૦—
લોચન મનનો જાગ્યો ઝઘડો
જાણું વિશ્વ સકળ સખી વગડો—કોણુ સુઝાડે સાર—પોતે૦—

લીલાદેવી— ૮

હું દુખીઆરી નિત્યની ખુબ બળી થાઉં ખાખ
રોમ રોમમાં સળગતી પરવશતાની આગ
મુજથી પંખી પણુ સુખી જીવ ચાહે ત્યાં જાય
પરાધિનના ઉમળકા જળ સમ વ્હેતા જાય
પુછુ પગે પડી હે દીન બંધુ
પરવશતાની શીદને બેડી જડી—હે દીન બંધુ—
છું ભાગ્યશાળી બ્હેની કળી તું
હોંસે હસે પતિ—રંગે રમે પતિ—ખોળે ચઢી તું—હે૦—
જો તું રીઝે તો જગપતિ દેજે
ગુણી પતિને—રૂડી મતીને—સાથે પ્રતિવૃત—હે૦—

૯

લીલાદેવી-ગંભીર—

નથી પ્રેમ નીપજતો કાંઇ વાટે કે ઘાટે
નથી પ્રેમ વેચાતો મળતો હોશીડાની હાટે
સોનાના લગડે નહિ લાધે—પ્રેમ તણું પરવાળજો
સ્વારથ કાકા કૌઆ કોટે નહીં પ્રીત મોતી માળજો

પ્રેમ રત્ન ક્યાં પાકે પ્રેમદા-બોલો વચન રસાળ બાળા
પરમ ભેદુ પ્રેમાળ બાળા-પરમ ભેદુ પ્રેમાળ નથી૦—
રસીક હૃદયથી રસીક હૃદયને ભેટાડે ભગવાનને
કોમળ સરળ હૃદય સંગમ એ પ્રેમ રત્નની ખાણુએ
રાજા નહિં શું રસીક હૃદયના-મદથી મહા વિકરાળ રાજા
ધુતારા ધોતાળ રાજા—ધુતારા ધોતાળ-નથી૦—

૧૦

લીલાદેવી-ગંભીર—

છોડો મારો છેડોરે છબીલા
બોલો બાળા બોલોરે શાં ઘેલાં
છળ બળ છોડોરે છેલા-વ્હાલી હવે સમજો વ્હેલાં-છેડો૦
સલુણા પ્રીતિમાં સમજ નથીરે
પ્રીતિની પોથીમાં સમજ નથીરે
જકમાં છોજી જુકેલા..................છેડો૦
લાડી છો લાજે ડુબેલા...............

લીલા-ગંભીર— ૧૧

ભાવથી ભેટ આ ભોળીઆ રાજા
માનુની જાળવશુ એની માઝા
લ્યો...આ.....વાહ......—ભાવથી૦—
તન મન ગુથ્યું સાથે—જોજો પીલો હાથે આ...
સલુણી છે શીર સાટે—મધુરી પ્રીતિ માટે આ—
પ્રીતે પ્રિયા સદા જતન કરીશ હું-ભાવથી૦—

૧૨

કુંવરો વીઝરે—

અરે ક્રુર કાળ હાહા જગરાય ખાય હાય
શુન્યકાર સૂર્ય જાતાં અંધકાર છે તમામ
દુનિયાની તુચ્છ માયા છે મુસાફરી મુકામ—

ગંભીર— ૧૩

છે અજબ પ્રેમની અગન (૨)
લાગી જેને પ્રેમની લગન–ગણે નહીં વિઘન—
ચઢે ઝટ ગગન—પ્રેમની અગન–છે૦—
આંખો છતાં પણ નજર નથી નંખાતી
બુદ્ધિ છતાં પણ વાત નથી સમજાતી
એક પ્રેમ અને પ્રમદાને સોંપ્યું તનમન—છે૦—
ભુલું પરાણે પણ થાતા ભણકારા
ઝાંઝર હૃદયમાં ઝણણુ કરે ઝણકારા
પ્રિત વચન વીણાનો નાદ નચાવે થનથન—છે૦—

ગંભીર— ૧૪

મદનની શું બોલું બલીહારી—મદન૦
પ્રેમી સાથે પ્રમદા સાંધણુ અજબ ધનુષ્ય ધારી
રસીક રતી વલ્લભ જાઉં વારી
ભોજન પ્રેમ કનક થાળે વળી પીવારસ ઝારી–મદન૦—
મદન તુજ રાજ્ય છટા ન્યારી
પ્રેમ ભીખારી પ્રેમ અમીર છે પ્રેમ છત્રધારી–મદન૦—

ચીજ્યા— ૧૫

મોહન તારી સુંદર સુરત નાજુક જીવને જાદુ કરે રે
કાચા સુતરને તાંતણે તાણી પ્રેમ કેદમાં કેદ પુરેરે—
મોહન૦—

ભોળી સુરતમાં ફંદ આંકયાંના ધુતારાના ઢંગ
મંતર જંતર જાદુ સમાવા મદનની ચેલી હું તો બનીરે—
મોહન૦—

આ દિલ બુલબુલ અજબ ખુબીથી—લોભલગાડીબાંધીલીધું રે
ભુખ્યું તરસ્યુ શીદને રીબાવે કહે કાંઈ તારૂં ખાધું પીધું રે
મોહન૦—

ચીજ્યા— ૧૬

સખી સેજ સમારી હું તો સહજ સુતીતી
ઠંડી મંદમંદ વાયુની લ્હેરો વ્હેતીતી
ન્યાળ્યા નવલ કિશોર—મારા ચિતડાના ચોર—
એની લટકજ ઓર—
નયણે લોભાવી—બાવરી બનાવી—મને ગભરાવી
અટકચાળે મારી શરમ તજાવી—
અવળચંડે અબખુચ અકળાવી—સખી૦—
નયણે નચાવે જતાં—હસી હસી સામું જોતાં—
સુંગે સુગા જોત જોતાં—પ્રીતીરસ પાતાં પીતાં—
લટકાળે લાલે મારી લાજ લુટાવી—
અટકચાળે ઝટપટ અટકાવી—સખી૦—

(ગરબો) ૧૭

વિજયા-સાહેલીઓ—

પ્યારા પ્રીતમનાથ—જગનાથ સાથ નમીએ નિત્ય
નયણાં ભરી
શાણા સ્વામી સંગાથ-રહીએ હળી મળીને બ્હેન
હેત હૈએ ધરી
દિલહર તો છે અનાથ નાથ—શાણા૦—
મંદ પવન પ્રીત ઉપવને—મનહર પીયુ માળી
પ્રેમ માળ પ્હેરાવીને—હસી હસી દે તાળી
તાળી દઈ જોશે રસિકવર ન્યાળીને
ધન્ય ભાગ્ય બાળારે મનહર મ્હાલી જે
ચંદ્રવદની ને ચાંદની—ચાતુર નર સંજોગ
પુરણ પુણ્યે મેળવે-ભાગ્યવંત એ યોગ
લ્હાવો સખી સંસારનો એક લહીએ સુખી સંસાર
પરણ્યાથી પુરણ પ્રીતડી જેમ ગોળે રૂડો કંસાર
વ્હાલાથી વ્હાલે મ્હાલે માનુની-સીતારામ સરીખો
સંસાર—પ્રભુ રીઝે તો
મનના મનોરથ પૂરે ત્રિભુવન નાથ—
પ્રેમ છબી રસિઆ રસિક પુજ્ય ધારી પ્રેમ
દેવ દયાળ નિભાવજે પતિવ્રતપણનો નેમ—પ્યારા૦—

વિજયા— ૧૮

પ્રમદા જે કોઈ પરમ પ્રવીણ પ્રેમીપતિ પીછાણે

ધન્ય ધન્ય તે પરણેલ પતિને પ્રભુજી સમ પ્રમાણે
સ્વામિની સંગે સુધારસ ચાખે ઝેર વ્યભિચારસ્વપ્ને ન ઝાંખે
પ્રીતિ ભોજન જમે પંચની સાખે રંચ પ્રપંચ પતિથી ન રાખે
પરનર તણો છાંયો નરકજ નાણે
અલબેલા પતિથી અમૃત જમી જાણે—પ્રમદા૦—

૧૯

મનહર નીશ ભજ તું રામ નામ
આ જીવને દે આરામ ધામ
મરકટ મનડું આ થન થન કરતું
કરી મોહ માયા મદીરા પાન
પાન પાકું આ કાયા પડસે
પામ પામ શુદ્ધ રામ નામ

અંક ૨ જો.

જોગીઓ—

૨૦

રેવાજી કે ઘાટપેં ભઇ સંતનકી ભીડ
તુલસીદાસ ચંદન ઘસે તિલક કરે રઘુવીર
રામ રામ સીતારામ રામ સીતારામ
રામ ઝરૂખે બેઠકે સબકા મુજરા લેત
જેસી જીનકી ચાકરી વેસા વાકુ દેત
રામ રામ સીતારામ રામ સીતારામ

શેઠ-ધાંચી-જોગીઓ--   ૨૧

અધધ ધધધ આટલું ધન !!!
અબબ બબબ આટલું ધન !!!
અરેથયા ન્હાલ, અહાહા ન્હાલ, અહોહો ન્હાલ-અધધ૦—
ચઢી હું તો ગાદીએ બેશીશ આમ
બંદા ભાઈ મ્હેલાં વસાવશે ગામ
લાવું એક નાનકડી શેઠાણી
હું તો આ ઘાલીશ સોનાની ઘાણી—અધધ૦—
થશે શેઠ સાહેબને તો સલામ
બંદા તો બડેજાઓ મ્હેરબાન
(ઝાલો આ પેલા પાપી નાદાન)
આવીલ્યા મૂરતમાં મ્હોકાણુ
જમાદાર--હું ઉહુંહુંહું—હું
હટો અમે દીવાનના મેમાન-હરામી જોગટા તુંજ નાદાન
બચી ગયા હાશ અહાહા હાશ
હાય અન્યાય-આમુડી મારી જાય-મારી મુડી જાય-
હાયરે હાય
ગણો પોબાર (૨) હાયહાય મુડી ઓ હાયરે હાય—
હાય મુડી હાય—

વિજયા-સખી—   ૨૨

રંગ રસીઆ મારે મન વસીઆ ખસેડયા ખસેજ કેમ
ગુણ દરીઆ પ્રીતિ રસે ભરીઆ હટે રહેશે હેમ ખેમ

વા'રેવા' ત્હારી બુદ્ધિની બલીહારી વારી જાઉં
પ્રભુ પુરે કરે તારો પ્રેમ નેમ—રંગ૦—
લાગી લગની જેની સજની! મન મનાવી લે
અલી ઝટપટ પ્રીત થાળે મન શ્રીફળ ભેટ કરે છે ક્ષેમ
હવે ચાલો—વ્હેલા ચાલો—પ્રભુ પુરો કરે તારો પ્રેમ
નેમ—રંગ૦—

ચંદ્રમુખીનીદાસીઓ- ૨૩

બલમારે ચુંદરવા મોહકું લાલ મંગા દે
જેસી તોરી પધીઆં બાલમ લાલ રંગા દે—બીલ૦—
રંગ રંગીલી ઓર ચટકીલી
ભોર ભોર મંગા દે—બીલ૦—

ઈસ દુનિઆ દરમીઆન ના કોઈ વતનદાર રહેવાશી
કોઈ આજ ચલે કોઈ કલ મુસાફર હે સબ પરદેસી
નગર તુમારા રખો મુસાફર, ચલે વતન અપને
બોલા ચાલા માફ મિલેગે ફિર કબુ સપને—રંગ—

લીલા-- ૨૪

અજબ છે ગમ્મત રમત પ્રીતિની
રસિક વિના નહી સમજ પડેરે—
સદાય આનંદ મગન મગન મન
આનંદ વિના નહી નજર ચઢેરે—
ન ચેન દીલને શરીર સુખી નહીં—
રાત દિવસ કંઈ ચેન પડેરે—

અજબ છે તાયે કોક અલૌકિક—
આનંદ આનંદ નજર ચઢરે—
મળે કદાપિ જો મન મોહન તો—
શીતળ પવન ઉપવન સુખ કરતાં
તમામ કામો તજી તુરત હું—
મળું મોહન ઝટપટ મન હરતાં—

૨૫

ચંદ્રમુખી-લીલાદેવી—

ધન્ય ભાગ્ય પધાર્યા ભમરા—છો દિલહર ડાહ્યા ડમરા—
કમળાપતિ આપ હું કમળા—રસીઆ રસીક શણુગાર
તું પ્રેમ બતાવે ખોટો—પાતર ઘર પ્રીતિ તોટો
નહી ગુલાબ હજારી ગોટોરે—તું૦ છટકેલ છટેલી નાર
શંગાર મઝા નહી માની—ફોગટ સમજો જીંદગાની
છે ધરમ કરમ ધુરધાણીરે—શ્રંગાર—રસીઆ૦—
છે વિશય વિષનો પ્યાલો—જમપુર નક્કી જ્યાં ઝાલ્યો
ભવ એળે મદનથી મહાલ્યોરે—છે—છટકેલ૦—
હજુ કુંવર તમે તો કાચા—નથી શીખ્યા મદનની વાચા
નથી નયન મુરલીએ નાચ્યારે—હજુ—રસીઆ૦

લીલા— ૨૬

ધન્ય તને (વાહવાહ) રંગ તને (ઓહો)
દાખલ કરવા વાળી મોહ જાળમાં—ધન્ય
ભરી બજારે વિદ્યા શીખી કુમારને શીખવવા આવી

ભોળી સુરત એ ભાળીને ભુંડી શું તારે મન ભાવી
જાજા પુવક ફરતાં ફૂદાં ફાંદે નાંખી પેટ ભરીખા—ધન્ય૦
ધંધો તારો, વ્યભિચારનો નાથ હજારો નિત્ય નવા છે
હેએ બીજે હોઠે ત્રીજે જોઈ લેજે આ પતિવૃતાને—ધન્ય૦

વિજયા— ૨૭

જરી એક ઘડી મોડો ઉગજે ચાંદલીઆ
સુના સલુણા વિના માળીઆ—જરી૦—
કમળ વિકસશે વિરહીણી બળશે
અમૃત ઝરશે હૃદય ઉછળશે
પતિ પ્રભુ ન પધારીઆ—જરી૦—

વિજયા-વિજય-- ૨૮

ઓ મારા લાજાળા લાડકડા લાજ પડતી મુકો
છો મારા શરમાળા શામળીઆ ચેતો ચાતુર ચુકો
વ્હીનો છો શાને ન્હોયરે આ બાવળીઆજી
સુંવાળી જેવી શાલરે નહી ધાબળીઆજી
પાણીથી થઈ ચુકી પાતળી ઓ પાતળીઆજી
રહેવા દોને રહેવા દોને
રહેવા દેતાં રહેવા દોને....રે હઠીલી બાળા
રે હઠીલા વ્હાલારે—છો મન મનના મેલારે
છો પ્રેમ ઘેલાંરે—ઉંહુંહુંહું રહેવા દોને—થવા દોને
હાહાહાહા—ઓ૦

વિજયા-- ૨૯

અરે ઓ નાથ ભુંડીને વગર વાંકે શું તરછોડો
ભલે તરછોડો ઓ સ્વામી તથાપિ મ્હોન મચકોડો-અરે૦
નથી કે છું ગુન્હેગાર હું પ્રભુ જાણે છે તે તો સઉ
ફિકર તેની તો નહી કંઇ નાથ-
દુઃખી છો આપ ફિકર બહુ બહુ-અરે૦--
ગળે એકવાર લગાડી લ્યો-હવે તો ત્યાંજ દિલ અટક્યું
રીસાયુ ભાગ્ય મારાથી-તમે પણ નાથ રિસાશો શું--અરે૦

વિજય-- ૩૦

છળબળ ફેલ લટપટ મેલ ઓ કાળાં કરનાર
ભોળા ભુલો--બ્હેમે ઝુલો--પાપે ડુલો
જગ ઠગનાર નિશ્ચયનાર, બહુ બહુ ઘાલી ડોળ
ભોળા ભુલો................................
ઓ નારી નાદાર-છે તુજને ધિક્કાર
જો ચાલે તો ભગવતને પણ ઠગવા તું તૈયાર--

લીલા-- ૩૧

મંગળા સમયે લઇએ મંગળ પ્રભુનું નામ
મંગળ પ્રભુનું નામ મંગળ પ્રભુનું નામ--મંગળા૦--
શાન્ત પવન શાન્ત મન સૃષ્ટિ સકળ શાન્ત શાન્ત
શાન્તિ મંદીર અંદર પેશી ભજીએ પ્રભુજી શાન્ત ધામ મંગળ
પંખી સકળ કિલ કિલ કરે--અંધકાર દુર ટળે
જ્ઞાન રસણુ રટણુ કરી લે તો દીસે રવી તેજ ધામ-મંગળા-

ગંભીર-લીલા—   ૩૨

રમણી રસીલી વાહરે વાહ
સલુણા ઠગાયા હા હા હા—લ્યો લાલા કેવા બનાવ્યા
—રમણી૦—

કર્યું સારૂ સારૂ જાદુ મેં મેદાનમાં
જા માગ્ય માગ્ય માગી લે કંઈ દાનમાં
એક મન માગું આવે છે કંઈ ધ્યાનમાં
જા દીધું મન રાખશો કયાં પ્રાણમાં—રમણી૦—

બસ પામી ગઈ અહાહા..............મનહર નાથ
ના નહી છોડું ઉં હું હું હું.........બાળા હવે બાથ
ચાલો ઝાલી હાથ-સલુણી સંગાથ-સજોડે સીધાવો હા હા હા
—રમણી૦—

વિજયા—   ૩૩

પ્રિતમની પાછળ હું જોગણુ હું બની
વ્હાલાની વાંસે વિજોગણુ બનીરે—પ્રિતમ૦—
લજ્જા ડુબી—પ્રીતિ ડુબી—ડુબ્યું આશા ફુલ—
સ્વાર્થ સાધન જોગ સાધે વિષ્ણુ ધારીત્રિશૂળ—
જોગણુ બની—પ્રિતમ૦—
મમત બાંધી મસ્ત બની છું—લાગતાં કલંક ડંખ—
સીતાએ પેઠાં બળતી ચિતામાં—કાઢવા કાળું કલંક—
જોગણુ બની—પ્રિતમ૦—

૩૪

વિજયા-ગંભીર

ટગુ મગુ તનતો થઈ રહ્યું
પણ મન માંકલડું હસતું હરતું ફરતું ના મટયું રે
મરૂ મરૂ ફુદ્દુ થઈ રહ્યું
પણ દીવા પાછળ તરફડ કરતું ફરતું ના રહ્યું રે
સંત નિરંતર સાર બતાવી—પામ્યા અંત
મન તથાપિ રોજ—માયા—ઘટમાં રમે
નથી સાનકે સમજ—નથી કાંઈ સાનકે સમજ
સમજ રજ—મન માંકડલું—

નાચનારીઓ— ૩૫

કુંવર નેનારા લોભીરે-છોડો સૈયાંજી જાઓજી
છોડોજી મોરી બૈયા—કુંવર
મે સોતીતી મે સોતીતી
મે સોતીતી રે મે સોતીતી
મે સોતીતી અપને પલંગપે
કીંકરીયા કીને મારારે-કીંકરીયા કીને મારા કમરપે
ઘાયલ હો ગઇરે-કુંવર

અંક ત્રીજો.

જોગીઓ.

જોગીઓ— ૩૬

લે પ્રીત પ્રભુજીથી જોડી રે'શે અંતે રાખોડી
કાયા માયા તનુજને જાયા મળશે મહિં માટોડી
ચારે તરફથી સળગતું જોશે, પાપી રહેશે પોઢી—રે૦—
દુર જવું ઘર બા'ર મુરખડા, ધર્મશરણ કર દોડી—રે—૦—
પુણ્ય તણું લે ભાથુ બાંધી, પછી ખોંટીએ જાણ પીછોડી
—રે૦—

લીલાદેવી ૩૭

આવી વખતે રે આવી વખતે રે આવી વખતે
પ્રભુ મુજને લેજો ઉધારી આવી વખતે
મોહલાલચમાંમન લપટાણું, હારી હરી તુજ શરણે—રે૦—
કાયાની કોટડી આરે પુરાણી અરપણ ભગવત ચરણે
—રે આવી વખતે૦—
ઉંચે આભને નીચે ધરતી છેવટમાં છુટકો છે મરણે
—રે આવી વખતે૦—

૩૮

શેઠ-ધાંચી વીગેરે
જો આ પગલું (ર) આ પ્હેલું આ બીજું આ ત્રીજું
આ સીધુ સરરર સટ

એ આ એ આ એ આ ના ના
ચોર પગેરૂ જાયછે-ગુડાળુ ગુચાયછે-લાગ ક્યાં સધાયછે
લાવ મારો હલ્લો લે હલ્લો લે હલ્લો
લાવ મુડી-મુઆ અરરર હુત
દરબારી તો ચોરી ગયા ને ઘરબારી લુંટાય
જગલાજી તો જમી ગયા આ ભગલાજી ટીચાય
ચોરની મા કોઠીમાં પેસીને રૂએ
સાંભળો! જોગી બાપજી--મુડી પ્હેલી આપજી
સાઈસાબ ઉકલ્યું આ પગલું—એ આ પગલું--
હું આ પગલું--ચાલ્યું ગડડડ ગટ

વિજય ૩૯

આખી આલમને ઠગનારી—જાણો નીચ જાતી નારી
લટકે ચટકે કામણગારી—નાંખે ભલભલાને મારી (૨)
રડતી મરમમાં—હસતી ભરમમાં
એક ટકાનું જોબન આપી ભત્રહીરો હરનારી-આખી૦—

વિજયા— ૪૦

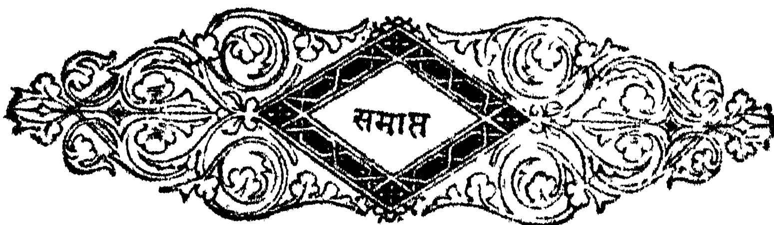
આખી આલમ મન હરનારી—માનો મોહિની એ નારી
લટકે અટકે મનડુ ઠારી—નાંખે પ્રાણ પણ એ વારી (૨)
સુખમાં વિલાસે—દુઃખમાં દિલાસે
તુચ્છ ટકાનું જોબન જગમાં ઇન્દ્રપુરી કરનારી—આ૦ા—

વિજય— ૪૧

પીરશેલ થાળી ઠેલી તરછોડી મોહન વેલી—
ગનચની વ્હેમે મેલી—હાંહાં હાય વિપદવનમાં—પીરશે૦
આંતરડી આજ કકળતી નારી હશે નહિ રડતી
રડતી જો નજરે ચઢતી—કહેજે આ બધુ તું ધ્યાન૦પીરશે
આંસુ મોટું આંખથી પાડે ત્હારો નાથ
હેત હોય તો ઝાલ જઈ હીણુ ભાગીનો હાથ—પીરશેલ૦—
માળા ફેંકી આંધળે માનુની કરજે માફ
કેહેજે મારા મિત્ર તું સંદેશો આ સાફ—પીરશેલ૦—

ધવળ— ૪૨

વિજય છે વિજય નેકી ટેકીનો વિજય
અભય છે અભય સદાચારીનો અભય
પાપી પહેલાં તો ફુલાય પછીથી પુરા પસ્તાય
પારો ખાઇ રાજી થાય વિના મોતે માર્યા જાય
સજી લઈ સદજ્ઞાન ભજી લેજે ભગવાન
અંતે પાપે ક્ષય થાય અને ધર્મે જય થાય—વિજય૦—

જાહેર ખબર.

નીચે લખેલાં પુસ્તકો શ્રી દેશી નાટક સમાજનો મુકામ જ્યાં હોય ત્યાંથી અથવા અમદાવાદ તળપદમાં પ્રસિદ્ધકર્તા પાસેથી મળશે. માટે જેઓ સાહેબને જોઇતાં હોય તેઓએ રોકડી કીંમતથી મંગાવી લેવાં વેલ્યુપેએબલ અથવા નોટપેડ કાગળ રાખવામાં આવશે નહિ.

			રૂ. આ. પા.
૧	સતી સંયુક્તા નાટકનાં ગાયનો.	(આવૃતી પાંચમી)	૦-૨-૦
૨	સંગીત લીલવતી નાટકનાં ગાયનો.	,, પાચમી)	૦-૨-૦
૩	[illegible] લીલાવતી નાટકનાં ગાયનો.	,, છઠ્ઠી)	૦-૨-૦
૪	સતી પાર્વતી નાટકનાં ગાયનો.	,, ત્રીજી)	૦-૨-૦
૫	અશ્રુમતી નાટકનાં ગાયનો	,, દસમી)	૦-૨-૦
૬	રામ વિયોગ નાટકનાં ગાયનો.	,, ત્રીજી)	૦-૨-૦
૭	મ્યુનીસીપાલ ઇલેક્શન નાટકનાં ગા૦	,, બીજી)	૦-૨-૦
૮	ભોજકુમાર નાટકનાં ગાયનો.	,, ત્રીજી)	૦-૨-૦
૯	સરદારબા નાટકનાં ગાયનો.	,, સાતમી)	૦-૨-૦
૧૦	ઉમાદેવડી નાટકનાં ગાયનો.	,, પાંચમા)	૦-૨-૦
૧૧	વીણાવેલી નાટકનાં ગાયનો.	,, ત્રીજી)	૦-૨-૦
૧૨	વિજયા વિજય નાટકનાં ગાયનો.	,, બીજી)	૦-૨-૦
૧૩	મદન મંજરી નાટકનાં ગાયનો.	,, પહેલી)	૦-૨-૦
૧૪	હૃદય ભાણુ નાટકનાં ગાયનો.	,, પહેલી)	૦-૨-૦
૧૫	મોહિનીચંદ્ર નાટકના ગાયનો	,, ત્રીજી)	૦-૨-૦

શ્રી દેશી નાટક સમાજ.

ઠે. શ્રી શાન્તિભવન થીએટરમાં—અમદાવાદ.